

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1531

гр. Варна, 13.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ат. Атанасов

като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Търговско дело № 20223100900493 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Н. В. У. от гр.Варна, против “ОББ“ АД-гр.София, с която е предявен иск с правно основание чл.439 от ГПК за установяване по отношение на ответника, че ищецът не дължи, поради погасяване по давност, вземанията по издадената в полза на банката Заповед №3850/29.06.2015г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№7538/2015г. по описа на РС Варна и установени с влязло в сила Решение №297/16.12.2016г. по т.д.№576/2016г. на ВАп.С, произтичащи от Договор за кредитна линия от 02.09.2008г., ведно с 12 бр. Анекси, предоставящ ползването на сума до 300000 евро, чието погасяване е обезпечено с поръчителство от страна на ищеца и които са предмет на принудително изпълнение.

В исковата молба ищецът, е обосновал подсъдността на спора пред настоящия състав, като се позовал на качеството си на потребител по смисъла на § 13, т.1 вр. с т.12 от ДР на ЗЗП, който може да се ползва от изборната подсъдност по чл.113 от ГПК.

В срока за отговор на исковата молба ответникът, е направил възражение за неподсъдност на делото пред ОС Варна, като е оспорил качеството на потребител на ищеца, респективно приложимостта на подсъдността уредена в чл.113 от ГПК и е поискал изпращане на делото за разглеждане на СГС, като съд по седалището му на основание чл.108, ал.1 от ГПК.

Съдът като съобрази доводите на страните, фактите по делото и относимите правни норми, приема следното:

Както вече се посочи по-горе производство има за предмет предвиденият специален ред за оспорване на изпълнението на съдебно установени задължения на при условията на чл.439 от ГПК.

Уредената в чл.113 от ГПК особената местна подсъдност, на която се позовава ищеца, е установена в полза на потребителите, ето защо за да е приложима, то следва предявеният иск да изхожда от потребител, чиито права са нарушени и той търси защитата им. В случая

ищецът не се легитимира и не търси защита на свои права, в качеството на потребител, било то въз основа на специалния закон-ЗЗП или друга аналогична норма, а цели отричането на наличието на изпълняемо срещу него право на ответника, за което е издадено изпълнителното основание, след приключване на друго съдебното производство, където то е установено. В този смисъл ищецът, няма качеството на потребител по смисъла на § 13, т.1 вр. с т.12 от ДР на ЗЗП, чиито права са накърнени от клаузи на договор, а на оспорващ длъжник в изпълнително производство по отношение, на който е налице стабилен изпълнителен титул. Ето защо не може да се ползва от подсъдността уредена в чл.113 от ГПК, а е приложима е общата подсъдност по чл.108, ал.1 от ГПК-по седалището на ответника.

За пълнота следва да се отбележи, че ищеца не би могъл да се ползва от потребителска закрила, дори процесното правоотношение да се основаваше на накърнени от договора за кредит права, тъй като сделката няма потребителски, а търговски характер-за задоволяване на нуждите на търговеца от оборотни средства. Като обстоятелството, че ищеца участва в договора като физическо лице-поръчител, не променя търговския характер на сделката, респективно същата попада извън обхвата на ЗЗП и ЗПК.

С оглед горното и предвид наличието на възражение от ответника, при спазване на изискванията на чл.119, ал.4 от ГПК, настоящото производство следва да се прекрати и делото да се изпрати по компетентност на СГС.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по търговско дело №493/2022г. по описа на ОС Варна, образувано по искова молба на Н. В. У. от гр.Варна, против “ОББ“ АД-гр.София, с която е предявен иск с правно основание чл.439 от ГПК за установяване по отношение на ответника, че ищецът не дължи, поради погасяване по давност, вземанията по издадената в полза на банката заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и установени с влязло в сила съдебно решение, произтичащи от договор за кредитна линия е размер до 300000 евро, чието погасяване е обезпечено с поръчителство от страна на ищеца и които са предмет на принудително изпълнение.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Софийски градски съд.

Определението подлежи на обжалване от ищеца пред Варненски апелативен съд, с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му.

След влизане на настоящото определение в сила, делото да бъде изпратено по компетентност на Софийски градски съд.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____